

Nr 91.

Av herr **Karlsson** i Olofström, om pension åt förre stationsföreståndaren *A. B. Gustafssons efterlämnade maka Ester Elise Gustafsson.*

Framställningen avser pension åt förre stationsföreståndaren **Algot Bernhard Gustafssons** änka, **Ljungby**.

Av företedda handlingar, som överlämnas till vederbörande avdelning i statsutskottet, och av mig kända förhållanden framgå

att **Gustafsson** var född den 23 februari 1880;

att han blev kontorsbiträde vid **Karlshamn—Vislanda—Bolmens järnväg** 1903, stationsskrivare 1907 och stationsföreståndare 1912;

att han avgick ur järnvägens tjänst den 30 juni 1943 efter uppnådd pensionsålder samtidigt med att järnvägen inleddes i statsbanenädet;

att **Gustafsson** avled den 29 april 1950;

att **Gustafsson** ingick äktenskap med **Ester Elise Lindell**, född den 17 december 1897;

att makarna **Gustafsson** varit gifta med varandra under något mera än 18 år, varav omkring 12 ½ år under **Gustafssons** anställning vid järnvägen;

att bouppteckningen efter **Gustafsson** visade en behållning av 17 565 kronor, därav en fastighet i **Ljungby stad** värderad till 16 000 kronor, och att änkefru **Gustafsson** därutöver icke äger några tillgångar samt

att enligt läkarintyg änkefru **Gustafsson** på grund av hjärtsjukdom varit praktiskt taget oförmögen till arbete under cirka fem år.

Enligt företedd debetsedel å slutlig skatt enligt 1951 års taxering var fru **Gustafssons** taxerade inkomst enligt förordningen om statlig inkomstskatt 660 kronor och enligt kommunalskattelagen 1 830 kronor. Att taxeringen var så pass hög för inkomståret 1950 berodde på att fru **Gustafsson** under 5 månader av detta år innehade den i bouppteckningen omnämnda fastigheten, vilken sedermera försåls med tillträde den 1 oktober 1950.

Fru **Gustafssons** tillgångar vid början av innevarande år utgjorde omkring 15 000 kronor, i huvudsak insatta i **Södra Sveriges centralkassa** för jordbrukskredit. För sitt uppehälle har hon icke andra inkomster än ränta å nyssnämnda belopp och de mycket obetydliga tillfälliga förtjänster hon med hänsyn till sin hjärtsjukdom kan erhålla.

Gustafsson hade under sin tjänstetid till enskilda järnvägarnas pensionskassa inbetalt pensionsavgifter, avseende såväl tjänstepension som familjepension.

Han hade vid äktenskapets ingående år 1931 redan uppnått 51 års ålder.

Jämlikt då gällande bestämmelser medförde äktenskap, ingånget efter fyllda 50 år, icke familjepensionsrätt i enskilda järnvägarnas pensionskassa. Med hänsyn till att i senare, från och med den 1 juli 1940, gällande reglemente för kassan genom en ny bestämmelse möjlighet öppnats för delägare i kassan att under vissa villkor få pensionsrätt för sina efterlevande, om han vid äktenskapets ingående fyllt 50 men ej 55 år, synes man kunna räkna med att efter framställning nämnda kassa, om den fortfarande funnits, på grund av föreliggande omständigheter skulle beviljat änkefru Gustafsson pension. Då emellertid enskilda järnvägarnas pensionskassa övertogs av staten den 1 juli 1945, har en sådan anordning ej varit möjlig.

Med hänsyn dels till den låga maximiålder för äktenskaps ingående för erhållande av familjepension, som varit gällande i föreliggande fall, dels ock till övriga anförda omständigheter synas billighetsskäl tala för att fru Gustafsson beredes pension av statsmedel.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tilldela f. d. stationsföreståndaren Algot Bernhard Gustafssons änka Ester Elise Gustafsson, född Lindell, årlig pension, så länge hon förblir änka, med det belopp, som kan anses skäligt.

Stockholm den 22 januari 1952.

Eric Karlsson

i Olofström.